

DAVID ESTERRI

Lo pardal eclèctic

Per J. BARRULL CASTELLVÍ

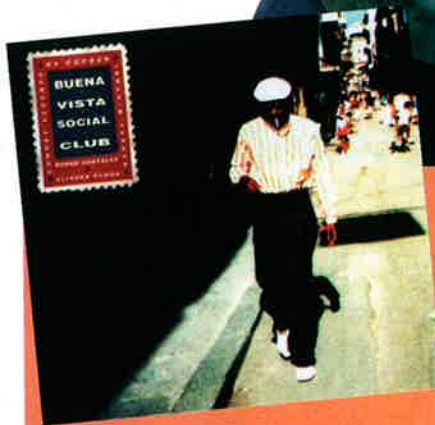
Malgrat que David Estერი defuig els protagonismes, no es pot entendre l'escena musical lleidatana dels darrers trenta anys sense esmentar-lo. Una escombrada que va des del món sardanista que balla els diumenges a les vuit del matí fins als concerts de rockabilly més passat de voltes que a la mateixa hora encara no han apagat els amplificadors. Conegut en la seua faceta més bandarra com Lo Pardal Roquer -és l'autor de *Sóc de l'oest-*, Estერი fa dies que pica pedra com a compositor de cançons, òperes o sardanes contemporànies.

No es pot dir que sigui un home lineal i previsible, sinó que més aviat és un rara avis en el món de la música clàssica. Busca un estil personal i beu, potser inconscientment, d'una carrera frenètica a cavall d'una verda -contrabaix- i d'experiències com el viatge a Cuba per gravar *La màquina d'ensofatar* del Gitano de Balaguer. Durant el mes llarg que ell i la resta del Combo del Marquès de Sàrries van estar-se al Carib, Estერი es va submergir en el son cubà fins al punt que "em vaig comprar un tres, un instrument de tres cordes dobles típic de l'illa, i vaig fer un curs intensiu per aprendre'l a tocar". Atípic i imprevisible, l'etiqueta més fàcil de penjar a l'esquena d'aquest lleidatà nascut el 1970 és la d'eclèctic.



ASSOCIACIONS MELÒDIQUES

- **Canviar bolquers a mitjanit:** *Jimbo's lullaby* de la suite 'Children's Corner', de Debussy (1908)
- **Pair una discussió de parella:** *La nit transfigurada* de Schönberg (1899)
- **Esperar a la cua del supermercat:** *Crying, waiting, hoping* de Buddy Holly (1959)
- **Fer l'amor en un lloc públic:** *Sexual Harassment in the Workplace* de Frank Zappa (1981)
- **Entrar en una classe d'adolescents per primera vegada:** *Rock around the clock* de Bill Haley (1955)



El disc



Buena Vista Social Club (Diversos autors, 1997). Arran del documental homònim de Wim Wenders es va tornar a revaloritzar la música cubana.